

NAGY LÁSZLÓ (1925–1978)

AZ ANGYAL ÉS A KUTYÁK

*Mellemet nyomta nehéz álom,
gyémánt fénnel szememet sütötte:
láttam egy angyalt fenn a dombon
tüskés akácosban megkötözve.*

*Átlátszó volt az angyal torka,
benne a lélek föl és alá járt,
sárga kutyák két lábra állva
nyaggatták, csomóban tépték tollát.*

*Korán ébredtem, fájt a szívem,
éreztem, valóság volt az álom,
angyaltollat keresni mentem,
hó ragyogott az egész világon.*

EGYÜTT

EGYÜTT 2019 / 4

XVII. évfolyam

EGYÜTT

2019 | 4

A MAGYAR ÍRÓSZÖVETSÉG
KÁRPÁTALJAI ÍRÓCSOPORTJÁNAK
FOLYÓIRATA

irodalom | művészet | kultúra

FINTA ÉVA, MARCSÁK GERGELY, NÉMETI ANETT, versei,
BARTHA GUSZTÁV, SZÖLLŐSY TIBOR, SHREK TÍMEA,
VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ prózája,
BONCZIDAY ÉVA, CSORDÁS LÁSZLÓ előadása, MÁRIÁS JÓZSEF recenziói,
DALMAY ÁRPÁD jegyzete, DUPKA GYÖRGY történelmi szociográfiája

